

Elcsöndesültem

Elcsöndesültem, Istenem,
vereség ez vagy győzelem,
bűnhődés talán vagy kegyelem?

Csönd rakott fészket mindenen,
hallom a hangját szüntelen,
s nem tudom, mit mond, Istenem!

HOZZÁD HAJNALODTAM

Csodák csodája: nekem
kétszer kel fel a nap,
először, mikor lomhán
mozdul felém a nagy,

és másodszor, amikor
kis szemed föl pattan,
majd pillant ide és rám:
hozzád hajnalodtam

megint, tízéves talány,
lányom: örök varázs,
titok, mint csillagásznak
amaz ősrobbanás.

(2006)

HOVÁ SZABAD?

Hová szabad belezokognom,
ami fáj, ami fáj nagyon,
fáj, s így a szavakat

el kell hagynom, hagyom.

Hagyom, s ha szó sincs,
akkor mi marad?
Akkor mi marad,
ha a halottakat

szedik szét a porban
többfelé többfajta rokonok?
Ettől egy a halott,
s én is egy és egy vagyok,

ahogy egy a vér
és egy a bűn neked,
neked, ki önmagának
hirdetett hadüzenetet.

És béke nincs, nem lehet:
a béke nem ítélet.
Az ítélet mikor ment fel,
mikor ment meg téged?

ESÉLYT SEM KAPOTT

Seprődi Kiss Attila színházrendező emlékének

Esélyt sem kapott, nem kapott esélyt,
mire megtudta: dühöngött a rák,
küzdelem nem volt s a küzdésre termett
már dőlt is, mint a viharverte fák.

Esélyt sem kapott: más reménykedett
és élt, de élt e furcsa égbolt alatt,
és neki, az esélyt sem kapottnak
csak az a néhány szörnyű hét maradt.

Esélyt sem kapott, ki úgy adott esélyt,
hogy vele formálta, védte, adta tovább
színház és színész a maga igazát,
s együtt kerestek békésebb hazát.

Esélyt sem kapott, aki úgy teremtett,
hogy a szigor és evidens szeretet
tágította az emberhatárokat -
így osztott ő megannyi szerepet.

Esélyt sem kapott, kinek két országban
egy hite volt, s egyetlen nemzete...
Urunk, segíts, lehessen övé immár
az égi színpad örök kegyelme!

ÖNZÉSED MÉLYÉN

Szabó Lőrinc emlékének

Önzésed mélyén a rettegés:
megtagadnak nők és férfiak,
s elhagynak úgylis a földiek,
s értelme nincsen az éginek.

Vesztésre állnak az éjjelek,
vesztésre állnak a nappalok:
elhagytak végleg a mindenek,
s maradtak versek és verssorok.

Vereség nincsen, mert nem lehet,
győzelem nincsen, mert nem lehet,
s szabályokon túl és nélkülük:
törvény immár rím és műremek.

MICSODA JÁTSZMÁK

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
bűnös a vádló
és ártatlan a vádlott.

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
az dicsőül meg,
ki mindenkinek ártott.

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
áruló félti
az országot s világot.

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:

Újabb versek

Written by Kaiser László

békéről beszél,
ki megásta az árkot!

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
még nem fogja,
de fogja majd az átok!

(2009)